

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 109/25

Luxemburg, 4 septembrie 2025

Hotărârea Curții în cauza C-305/22 | C.J. (Executarea unei pedepse ca urmare a unui MEA)

O autoritate judiciară nu poate să refuze executarea unui mandat european de arestare și să preia ea însăși executarea pedepsei fără consimțământul statului care a emis acest mandat

Fără acest consimțământ, statul emitent poate să mențină mandatul european de arestare și să execute el însuși pedeapsa pe propriul teritoriu

Mandatul european de arestare este o procedură judiciară simplificată, prevăzută de dreptul Uniunii¹, care permite arestarea unei persoane în statul membru în care aceasta se află și predarea sa statului membru care a emis mandatul, pentru a fi urmărită penal în acest din urmă stat sau pentru a executa în acest stat pedeapsa la care a fost condamnată. În acest domeniu, principiile încrederii și recunoașterii reciproce constituie bazele cooperării judiciare în materie penală și consacră o regulă importantă: statele membre sunt obligate să execute orice mandat european de arestare. Neexecutarea unui asemenea mandat nu poate, așadar, să aibă loc decât în mod excepțional. În această hotărâre, Curtea de Justiție explică motivele pentru care neexecutarea unui mandat european de arestare, în scopul executării pedepsei în statul în care persoana vizată de acesta își are reședința, nu este valabilă decât dacă autoritatea judiciară de executare respectă condițiile și procedura legate de recunoașterea hotărârii de condamnare și de preluarea executării pedepsei menționate, prevăzute de o altă reglementare a Uniunii.

În anul 2017, un cetățean român a fost condamnat de Curtea de Apel București la o pedeapsă cu închisoarea, care a devenit definitivă la 10 noiembrie 2020. La 25 noiembrie 2020, această instanță emite un mandat european de arestare împotriva acestei persoane în vederea executării acestei condamnări. La 29 decembrie 2020, persoana respectivă este arestată în Italia. Cu toate acestea, autoritățile judiciare italiene refuză să predea persoana în cauză autorităților române. În schimb, aceste autorități decid să recunoască hotărârea de condamnare pronunțată de Curtea de Apel București și să preia executarea pedepsei în Italia. Ele consideră astfel că acest lucru ar crește șansele de reinserție socială a persoanei în cauză, care locuia legal și efectiv în Italia. În plus, autoritățile judiciare italiene scad din durata inițială a pedepsei perioadele de detenție deja efectuate în Italia și plasează persoana condamnată în arest la domiciliu, cu suspendare concomitentă. La rândul lor, autoritățile judiciare române se opun atât recunoașterii hotărârii de condamnare, cât și executării acesteia în Italia. Ele susțin că mandatul european de arestare emis împotriva cetățeanului român este în continuare în vigoare. În consecință, potrivit autorităților române, persoana trebuie să fie predată, iar pedeapsa sa nu trebuie să fie executată în Italia, ci în România.

Sesizată cu litigiul, Curtea de Apel București decide să adreseze Curții de Justiție întrebări în special cu privire la aspectul dacă refuzul de a preda o persoană care face obiectul unui mandat european de arestare emis în scopul executării unei pedepse privative de libertate presupune că statul emitent și-a dat consimțământul pentru executarea pedepsei într-un alt stat membru. În plus, ea se întreabă dacă, atunci când statul emitent nu și-a dat consimțământul pentru această preluare conform normelor specifice ale dreptului Uniunii în materie², acesta păstrează dreptul de a executa pedeapsa și, prin urmare, de a menține mandatul european de arestare.

În hotărârea sa, Curtea amintește mai întâi că mandatul european de arestare are la bază principiul încrederii reciproce și că refuzul de executare este o excepție, care trebuie întotdeauna să facă obiectul unei interpretări stricte.

Prin urmare, instanțele judecătorești ale statului membru care refuză executarea mandatului european de arestare pentru ca pedeapsa să fie executată pe teritoriul acestui stat trebuie să obțină consimțământul instanțelor din statul membru emitent pentru preluarea executării pedepsei pronunțate în acest din urmă stat. Acest consimțământ presupune ca statului membru de executare să îi fie transmisă hotărârea de condamnare pronunțată de statul emitent, însoțită de un certificat. Fără acest consimțământ, condițiile pentru o preluare a executării nu sunt îndeplinite, iar persoana în cauză trebuie predată. Astfel, obiectivul de a crește șansele de reinserție socială, invocat de autoritățile italiene, nu este absolut și trebuie conciliat cu norma esențială potrivit căreia statele membre execută orice mandat european de arestare.

Ținând seama de diferitele funcții ale pedepsei în cadrul societății, instanțele din statul membru în care o persoană a fost condamnată la o pedeapsă privativă de libertate se pot sprijini în mod legitim pe argumente legate de politica penală care îi sunt proprii pentru a justifica executarea pe teritoriul său a pedepsei pronunțate și, în consecință, pot refuza transmiterea hotărârii de condamnare și a certificatului în vederea executării pedepsei pe teritoriul unui alt stat membru. În orice caz, dacă refuzul de a executa un mandat european de arestare a intervenit cu încălcarea condițiilor esențiale și a procedurii prevăzute de dreptul Uniunii, acest mandat european de arestare rămâne în vigoare, iar statul emitent își păstrează dreptul de a executa pe propriul teritoriu pedeapsa aplicată.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral și, dacă este cazul, rezumatul hotărârii](#) se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Traian Moga ☎ (+352) 4303 3732.

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.

Rămâneți conectați!

¹ [Decizia-cadru 2002/584/JAI](#) a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre.

² [Decizia-cadru 2008/909/JAI](#) a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană.